

વાઘ પાસે આવ્યો અને પોષ્ટમેનને ખાઈ ગયો. દુધ્યો નથી મરી દુર્ગતિ પામ્યો માટે માણસને મિથ્યા ભાષણ અધોગતિ લઈ જાય છે.

વચન ચુક્યા જે નર હોય, માયા કપટી તેહ; પકડ પછાટે પર્વતે તેની પરમાધામી ખંડ ખંડ કરે તે.

નં. ૨૮ મિથ્યા (જુઠ) ભાષણનું ફળ

જઈ નરકમાં નિપજ્યાં, જેથી જીભ જડ તાણ.

આ, આ, ઓ, આ, બહુકરી, તેના કરીયા ઘાણ.

પરમાધામીએ ખાંધીયા, તરુતણા શૂળ પ્રોઈ.

રીખાણો બહુ જીવશે, કોણ છોડાવે ભાઈ.

અલિઅં સર્પિ ભણિઅં વિહણ્ઠ બહુઆઈ સચ્ચવચણા પડિઓ નરયાંમિ વસૂ ઇકકેણુ અસચ્ચવચણેણુ ॥૩૭

એક જ વખત બોલેલું અસત્ય ઘણા સત્યવચનોના કરે છે. એક અસત્ય વચન વડે વસુરાજા નરકમાં ઉત્પન્ન થાય.

—શ્રી ભક્ત પરિણા પાપ

જીરગઉવવાતે પરિચાયં એતિ પરિપચ્યતિ ।

નરકમાં ઉત્પન્ન થયે છતે જીવ પરિતાપને પામે છે; અથી પીડાય છે. શ્રી આચારાંગસુત્રચૂષ્ટિ (૧)

ખોટી સાક્ષિ પુરનાર અને ખોટા મોગંદ ખાનારની ગતિ.

નં. ૨૯ ખોટી સાખ પુરનાર

આપણુ તણાં સ્વાર્થમાં, ખોટી સાક્ષી આપી અનેક.
સાચા ખોટા બહુ વધાં, સુકી દીધો વિષેક.
દોષી નિર્દોશ ઠરાવતા, દોશિત કરતો મોજ.
ન્યાય અન્યાયને આંગણે, ખોટું બોલે રોજ.

કુડી સાખ આપનાર અધોગતિનો અધિકારી થાય છે.
અને ત્યાં દુખોના દુંગરાઓમાં રખડયા કરે છે. કુડી સાખ
આપનાર સ્વયં તેો મરે જ પણ ખીજને દુખી કરી બચ.

મેં બેયું છે.

બે મિત્ર એકતું નામ ગંગારામ અને ખીજતું નામ
મોહનભાઈ. મોહનભાઈ સોના ચાંદીના વ્યાપારી, ત્યાં
ગંગારામની રાત દિવસ બેઠક.

વિધવા બહેન કાશીબાઈએ પોતાની જે સમ્પત્તિ હતી
તે વિશ્વાસ હોવાથી મોહનભાઈ ને ત્યાં સુકી દીધી. ગંગારામે
બેયું કે આ ટોસીને લડવાવાણું તેો કોઈ છે જ નહીં.
મોહનભાઈ તમે ટોસીને સાફ ના પાડી ઘો, હું બધી
બબ્યાએ સાક્ષી આપીશ.

કાશીબાઈ રૂપિયા અને દાગીના લેવા આવ્યાં તે
વખતે મોહનભાઈ બોલ્યા—તમે તમારી બધી સમ્પત્તિ લઈ
જાયાં છો કેમ? ગંગારામ ભાઈ સાચું છે ને. ગંગારામ—
હા, ૪ દિવસ પહેલાંતો તમે બધું લઈ ગયાં છો.

રાજ્યમાં દાવો કર્યો, પણ જુડો સાક્ષી દેનાર ગંગારામના ગોટાળાથી બિચારાં અસહાય કાશીબાઈ હારી ગયાં, ગંગારામ ખુશી તો થયો પણ મોહનબાઈએ તેને કોંઈ આપ્યું નહીં એટલે દુશ્મનાવટ થઈ અને ગંગારામ મોહનબાઈને આક્રુ મારવા જતાં અંધારામાં પોતાના છાતીમાં લાગી. મહા રોદ્ર ધ્વાનતો મરી પરમાધામીનો અતિથી થયો.

નં. ૩૦ ખોટી સાક્ષી પુરનારનીગતિ

સાક્ષી મળ્યો આકરો, રીબાજો સંસાર.
જઈ મરીને નિકળ્યો, રૌરવ નરક મઝાર.
નિકળ્યા ડોળા આંખથી વિદારી પુરી કાચ.
સર્પ થઈને ડંખતા બહુલી સોગન ખાય.
પરમાધામીઓ સર્પરૂપ કરીને પાપીને ડંખે છે.

હે ગૌતમ ! કાલકુમાર આવા આરંભ કરીને યાવતો આવા અશુભ કરેલા કર્મના સમૂહથી કાલસમયે કાલ કરી ચોથી પંકપ્રભા નરકમાં હેમાલ નામના નરકાવાસમાં નારકી પછે ઉત્પન્ન થયો.

શ્રી—નિરયાવલિકા સૂત્ર—કપિપયાવર્ણન
પૂર્વસ્થાં દિશિ કાલનામા નરકવાસઃ, અપરસ્થાં દિશિ મહાકાલ
દક્ષિણસ્થાં રૌરુકઃ, ઉત્તરસ્થાં મહારૌરુકઃ; મધ્યેડપ્રતિષ્ઠાનકા
નરકમાં, પૂર્વ દિશામાં કાલ નામનો નરકવાસ
પશ્ચિમમાં મહાકાલ, દક્ષિણમાં રૌરુક, ઉત્તરમાં મહારૌરુક
અને વચ્ચે અપ્રતિષ્ઠાન નામનો નરકવાસ છે.

—શ્રી પ્રવચન સારોદ્ધાર

નં ૩૧ ખોટા સોગન ખાવા

સમ સોગન ખાધા ઘણા, કરી સાંચની ખોટ.
વાત—વાતમાં ખાતો સોગનો, કરતો જનને ચોટ
પાપી કર્મો પૂરતો, વિચાર્યું નહીં લગાર.
સમ સોગનની સાથમાં, કરતો વાત બજાર.
મિથ્યા(જુડો) વિશ્વાસ આપવા માટે વાત-વાતમાં સોગન
ખાય. અને પોતાના દષ્ટિ દેવ તીર્થકરોની પણ સોગન
ખાય તે વા જીવો આ લોકમાં સાક્ષાત નર્ક લોગવે છે.

આમ (આંખ) લઉં ખે ચાર

શોમશેઠને વાત-વાતમાં ફૂડા સમ સોગન ખાવાની
વાત. દરેકને વિશ્વાસપૂર્વક સોગન ખાઈને ફસાવે.
નરકમાં ગુરુ દેવ પધારે ત્યારે તેમની પાસે સોગન
(આધા) લઈ તોડી નાખે.

હે ગુરુદેવ ! હું કોઈને પુછ્યા વગર પરવસ્તુ ગ્રહણ
કરીશ. મને આધા આપો, ગુરુ દેવે આધા આપી.
આખ મહીનાના દિવસ હતા. શેઠ વગડામાં ગયા, ત્યાં
આમતું ઝાડ જોઈ મોઢામાં પાણી આવી ગયું ત્યારે મનમાં
વચાર કરે છે. અહીંયાં કેને પુછવું. આમને (આંખના) ઝાડને
કે છે.

હે આમ રસાલ, તું ફળ્યો અપાર.
કેરી લઉં ખે ચાર; લઈલે દસખાર.

હે આમ ! મને જે કેરી આપ એમ કહી શેઠ કેરી લઈ બય. ક્ષેત્રપાળે જોયું અને લાઠી લઈ છુપાઈ ગયો. આબ્યા અને ડુંહો યોદ્યા કે

હે આમરસાલ તું કુલ્યો અપાર;
કેરી લઉં જેચાર, લઈ લે દશ ખાર.
તરતજ જવાબ મલ્યો.

હે લઠુંભાર તું વણ્યો અપાર,
હું દોચાર. દે દસ ખાર,

પછી શું ? ક્ષેત્રપાળે શેઠને જોરદાર શિક્ષા આપી. લંગડા થયા અને ઘણા ડુંખોને પામ્યા.

ન' ડર ખોટા સોગન ખાવાનું ક

જઈ નરકમાં નિકળ્યો, મળી ખરછી પાજ.

વિધાણા એ કાળજાં, સમ સોગનને કાજ.

નિકળ્યા ડોળા નેત્રથી, પૂરી વિદારી કાય.

પરમાધારી પીટતા; સોગન બહુલી ખાય.

અહો લોગેણું ચત્તારિ અંધગાર' કરેતિ, તાં નર

જોરઈયા; પાવાઈ' કમ્માઈ, અસુભા પોગલા ।

અધોલોકમાં ચાર વસ્તુ અંધકાર કરે છે, નરકાવા

નારકીઓ, પાપ કર્મો અને અશુભ પુનઃગલો.

—શ્રી સ્થાનાંગ

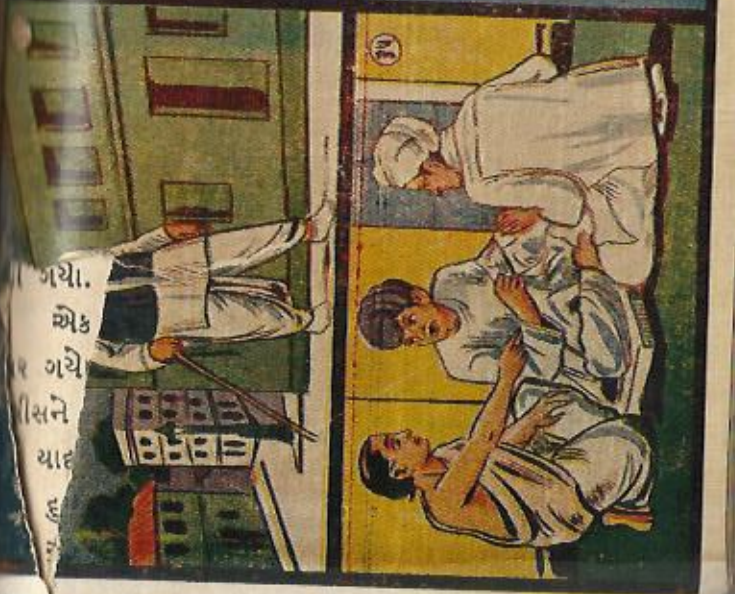
અરેખર દોઝખ તાકમાં છે, અને તે સરકસ લો

રહેઠાણ છે. જેમાં તેઓ અનંતકાળ પડયા રહેશે તેમાં તે

ન તો કંઈ ઠંડકની મજા ચાખશે અને ન કોઈ પી

મળશે પરંતુ તેમને છછરતું પાણી અને વહેતું પડ

મળશે —કુર્માન શરીર ભાગ ૩૦

ન સંજન થઈ ફરનાર અને આડીજીભ વાપરવાવાળાની ગ

૩૩ દુર્જન સન્નત થઈ ફરનાર

દુર્જન સન્નત થઈ ફર્યા, કહેતા કરૂં લોકની સેવ.
 સેવ-સહાય તો કોણુ કરે, હીંડે શ્વાનની ટેવ.
 મંદી નીચ વાતો કહે, કરે ન કોતું કામ.
 ખાતા વચક થાપણો, પેટ ભરે લઈ નામ.

મગલમાં “(કાંખમાં) છુરી, મુખમાં રામ” ઉપરથી
 સન્નત દેખાય પણ અંદરથી હલાહલ નીચ કમીથી
 જોતા આવા દુર્જનો અવશ્ય નીચ ગતિ ગામી થાય છે.
 આરમાં પણ અપયશ મેળવી નિંદાના પાત્ર થાય છે.

ગુપ્તો સન્નતતા

દુર્જનતાથી ભરેલો દુર્ગાદાસ સન્નતતાના લેખમાં ફરે
 પણાં માણસો ફસાય છે, અને પોતાતું સર્વસ્વ ગુમાવી
 ઠી. પણ પાપ ક્યાં સુધી ચાલે. પાપતો મોલે ચઢીને
 ઠી. થોડા જ દિવસમાં પોલ ખુલી અને માણસોનો વિશ્વાસ
 ઠી ગયો. ખાવાતું પણ મળતું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું.

એક દિવસ રાતના સન્નત થઈ સોના ચાંદીની દુકાન
 ઠી ગયો અને ત્યાં ચોરી કરી. દુકાનદારે પકડયો અને
 ઠીસને આપી દીધા. ત્યાં ઘણો માર માર્યો અંતે કૃત
 ઠી યાદ કરે છે.

દુર્જન સન્નતતા ધરે પરનો કરે અપકાર.
 સુશિલ કહે તે જીવો; પામે નરકના દાર.